

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Lanska Pesniška olimpijada (Dravograd, 13. in 14. november 2010) je bila že 11. po vrsti in za razliko od predlanske, jubilejne 10., ko smo se občinstvu predstavili z izdajo zbornika in literarnim večerom, smo zanjo izdali razpis, na katerega se je prijavilo 19 mladih pesnic in pesnikov, od katerih jih je na dvodnevno srečanje, ki je potekalo v Dvorcu Bukovje v Dravogradu (in v bližnji okolici), dejansko prišlo 15. Pridružili so se nam iz vseh koncev Slovenije, prvič pa smo na olimpijadi gostili tudi udeleženko iz Srbije in udeleženko iz Avstrije. Vsem, ki ustvarjamo Pesniško olimpijado, se je zdelo, da je po desetletju čas, da olimpijado ponese izven meja Slovenije in poskušamo v našo družbo privabiti tudi mlade ustvarjalce iz tujine.

Mentorja 11. Pesniške olimpijade, ki sta v teh dveh dneh spremljala udeležence in jim predstavila svoje poglede na literaturo, pisanje poezije in njena križpotja, sta bila tokrat Korošca, Matjaž Pikalo in Gašper Bivšek. Če smo za prvega slišali že vsi (če ne prej, takrat, ko se je v njegovem romanu prepoznal policaj in ga (iz)tožil), je drugi na dobri poti med odlične slovenske pesnike. Kljub svoji mladosti pripravlja tretjo pesniško zbirko in tisti, ki ga poznamo, že nestrpno čakamo, kdaj jo bomo imeli priložnost prebrati. Ob koncu dvodnevnega druženja sta mentorja soglasno odločila, da sta zmagovalki 11. Pesniške olimpijade dve - Maja Turković iz Ilirske Bistrice in Bojana Jovičević iz Srbije. Dve mladi pesnici z izdelano poezijo, z glasom, ki se bo še slišal in s sporočilnostjo, ki je redka za tako mlada pesniška peresa.

In kot je navada že od samih začetkov olimpijade, smo se tudi tokrat prepustili glasbi. Takšni, ki je v svoji biti poezija. In takšni, ki mladim pesnicam in pisateljem pusti drugačen pečat kot črke. Letos sta nas z njo dvigala v višave Arijana Rojko s svojim čudovitim glasom, na kitari pa jo je spremljal Žan Grabner.

S številom udeležencev, med katerimi sta bila tudi dva povratnika (teh je bilo na splošno v vseh »olimpijskih« letih kar veliko), smo bili zadovoljni, naši cilji za prihodnje leto pa so se povečali.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Želimo si še več udeležencev, še posebej tistih iz tujine. Želimo dobre mentorje, ki bodo mlade usmerili in jim podarili kakšno izkušnjo več. In želimo več obiskovalcev na zaključnem literarnem večeru, ki se zgodi vsako leto ob zaključku dvodnevnega srečanja. Kajti kultura je hrana. Hrana za možgane, ki nam jih dnevno onesnažujejo poročila o skorumpiranosti, nepoštenosti, pretvarjanju in oportunističnem vodilnih v naši državi in po celem svetu.

Zato vam spodaj v pokušino, v opomin in kot popotnico za lepši dan (jutro, večer...) ponujamo poezijo »olimpijcev« naših (že) enajstih pesnikov po vrsti. Naj vam tekne!

MAJA TURKOVIĆ

(Ilirska Bistrica; zmagovalka 11. Pesniške olimpijade po izboru mentorjev Matjaža Pikala in Gašperja Bivška)

Inshallah, Aleluja

Sever tolče jug.

Sosedi si obračajo tilnike in hrbte.

Manjšine, katerih glas je preslišán.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Nočemo beguncev!

Vsi, ki niste mi, ste trni v petah.

Ko zarijemo glave v pesek, je vaš obstoj prezrt.

Tamilci in Singalci, Kurdi, Romi in ostali,

ki se prepoznajo v treh pikah...

Gaza je povita v gazo. Krvavo.

Indija sanja o Koromandiji.

Kar sami posedajte na »Europeans only« klopeh.

Ne hvala, raje bom stala.

Ko se odpre poglavje sprave, ne bo dovolj,

da bomo uprli oči navzgor, vzklikali Inshallah!,

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

zvrnili breme na boga

(bog je zaposlen s šivanjem razparanih strc tistim,

ki jim je življenje naredilo silo).

Pela bom Alelujo,

a le, če kdaj nastopi čas, ko bo resničnost takšna,

da bo ta pesem odvečna.

Nazaj k Reki

Se še spomniš reke,

ki nama je sprala misli do čistega?

Bila je življenje sobivajočemu.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Kako bi se ta spomin lahko zapisal pozabi...

Se spomniš, da sva s poslednjimi močmi,

ko človek ni ponujal topline svojega doma,

zatočišče našla v njenih meandrih?

Se zbudila varna v tolažečem objemu,

kakor bi bila čez noč posvojena.

Še slišiš, kako neutolažljivo je drla,

pritiskala na bobniče, kljuvala v glavi:

Zapravljaš, kar sem, nepovratno!

Kar sem, zatiraš, dokončno!

Ne, v neizogibnost usode!

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Reka kliče, je dolžnost, ki poziva.

Je posvojenka, ki bo odraščala z žuborenjem.

Spet bo neskaljena tekla,

svoja nabrežja starodavne modrosti

razprostrla, komur slišati hoče...

Je tišina... in potem je pesem.

BOJANA JOVIČEVIĆ

(Srbija; zmagovalka 11. Pesniške olimpijade po izboru mentorjev Matjaža Pikala in Gašperja Bivška)

Prispeval Barbara Žvirč
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Iluzionista

Voleo je.

Reči, tako plitke reči.

Njihova gorčina se razliva po virovima duša.

Vrišti. Jer nije voljen.

Jer se svako ružno odnosi na ono što mu oduzima dah

Dok potajno gleda iz prikrajka

Ono što mami i gori od želje da usnama

Zapeče

Nečije žuljeve od sandala, tragove od ujeda života.

Pogled ga uvek odaje.

Poput orla svaki put se uzdigne u visine i

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Posmatra niske zablude sopstvenog

izgladnelog

srca

Kreirane iluzijom

Ljubav je surova, znao je da

Onaj ko najjače i najdublje voli na visinama

Najviše mrzi u dolinama

Čezne da kažnjava sebe prezirom ljudi

Jer samo tada zna da voli

I da u otrovnom dahu prezira

On potplati strast za još veće doze stradanja duše.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Žao mi je što se nikada neće osećati

Ovako vrištao je kroz smeh

Ovako kao ja

Urlao je

vreme je odnelo

Ostatke njegovih bljuvotina

I nahranilo zemlju djubrištem

Ništa nije izniklo

Pusto kao snovi počiva na trgu

Prerano udavljenih u vrtlogu

Ožiljaka na duši.

Tamo dole. Ostao je

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Ono što mu je bilo lakše da izabere

Na vašaru sujete

Jedan iluzionista.

Prvi sneg

Ti želiš da želiš

A oni ne daju

Jer sve ono što stremlji ka nebu

Misli lome i bacaju

O kamenje

O zidove

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Dok plač tvojih ideala

Udara po poznatim slikama

Ne veruju ti.

Nikada ti i neče verovati

Jer svaka tvoja reč je vredna prezira

Banalnog i ustaljenom

Ne odgovara njihovom portretu

Uskladjenom.

Ne smeš i ne možeš da prebiraš po snovima

I menjaš ono što se menjati ne treba

Samo diši, dečaće

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Ali strogo po pravilima

Koračaj, ali čuvaj se jer svaki korak sanjara

Je jedna praznina od nemira

I crveno svetlo na njihovim ulicama

Da treba zgaziti još jednog drskog pešaka.

ANDREJA FRIŠKOVEC

(Velenje)

On

Njegov pogled

Prispeval Barbara Žvirč
Torek, 22 Februar 2011 14:28

me je zapeljal,

njegov glas uročil.

Postala sem njegova,

čeprav le za trenutek.

Zamen neskončni,

zanj minljivi.

Vse se spreminja

Vse se spreminja,

nič več isto ne bo,

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

kajti tebe ob meni ne bo.

Vem,

živeti moram dalje.

A kaj,

ko vsak spomin nate

me znova zaskeli.

Vsaka moja solza

zgodbo zase govori

in vsaka zgodba se konča.

Nekoč se bo tudi ta.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

ROK SMRDELJ

(Ilirska Bistrica)

Reka

Kristalno zobovje

belega proda

se vrašča

v nasade

zrelih pomaranč.

Iz

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

vodnih trepalnic

razčlenjenega slapú

spletava kitke

in splezava

do ustja

vodnega božanstva.

Krivulje

rdečih žarkov

na vodni gladini

skicirajo bakrotiske

Venerinih kodrov.

Prispeval Barbara Žvirč
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Napalmski pogreb

Polje rdečih rok

v zunajčasovnih horizontih

preneha plesti kratkočasje.

Oblečena v

ostrino škarjastih besed

se pretopljena

v zvene zlatih trobent

drug drugemu

zažirava v tkivo

in se pekoče ubijava.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Razklana

med razbitinami amfor

sijeva v beločnice

upepeljenih juter.

TEA PLESNIČAR

(Nova Gorica)

Po Vitruviju.

Sva ti...

In jaz.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Postavljena

V krog

In

V kvadrat.

Pišeš z desne

proti levi,

ker

je pero

lažje vleči

kot pa potiskati.

Izkoristek

Prispeval Barbara Žvirč
Torek, 22 Februar 2011 14:28

je izkoristek.

Narava sama

nam ga je dala.

Tako kot...

Parjenje zajcev.

Imamo dve roki.

5 prstov na vsaki,

3 dele prstov,

ki jih sestavljata

2 členka,

z osmimi črtami

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

na vsakem...

Sva ti...

in jaz.

V razmerju

zlatega reza.

Sekvoja

V zmaličenih mislih

lačnega popoldneva

si me izgubljal med izdihi svojih

minulih življenj.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Zažrta v zemljo

sem v tisočih štetjih

ponižno čakala

smisle vrezanih črk,

ki so se s časom

razkrajale v prevodu

prevoda.

Bil je Maj.

In bil je Sneg.

JURE MAVRIČ

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

(Nova Gorica)

Primer anafore

Hotel sem napisati pesem,
pa nisem dobil ideje.

Hotel sem napisati o pokrajini,
pa so okno mi zakrivale veje.

Hotel sem napisati o zimi,
pa me radiator preveč greje.

Hotel sem napisati o jezi,
pa sonce preveč ljubezni seje.

Hotel sem napisati sonet,
pa verz preveč zlogov šteje.

Hotel sem napisati o vodi,
pa nisem premagal žeje.

Pa nisem napisal nič!

Ko

Glava proti tlom
in solzne oči,
zgodil se je prelom;
v lesu ona leži.

Čas jo je ohladil,

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

a sem hvaležen,
da sem lahko delil
z njo trenutek bežen.

Še eno rožo ji dam
in pogled v jamo,
ker gre drugam,
tja jo puščam samo.

Oh, ti jutri zarana,
boš že zakopana,
predno pa te odvede proč,
s teboj prebedel bom noč.

TEA OVSENEK

(Škofja Loka)

Gazela

Spustil si metulje svojega poželenja
čez tisto neukrotljivo polje fantazij.
S prsti si sledil poti
Med vihnimi vrhovi misli,
Med razburkanim morjem domišljij.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Z ječanjem si prebudil spečo gazelo
in tudi njo pognal v dir.
S pogledom, polnim divje želje si jo gnal...
In gnal...
In potem je nad preorano polje legel mir.

Mojstrovina

Zgladi me.
Gladi moje obline, s trebuhom,
ko loviš moje strastne poljube.

Gladi boke z rokami,
ko iščeš pravi položaj,
gladi prsi z nežno kožo tvojih lic,
ko iščeš zavetje za svoje nebrzdane misli.

Gladi žensko v meni,
ko se izgubljaš v ekstazi,
z besedami me božaj,
da bom ponižno tvoja.

Zglajena v najino dvojino.

Zgladi me...

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

V mojstrovino.

ROK VAHTER

(Slovenske Konjice)

Kaj vse nosijo ljudje po svojih žepih,
frnikole iz otroštva in šivanke za krpanje šivov,
zlomljene šibice, pajčevino, stare račune,
koščke mila, drobtino kruha. Tu je tak ozek
žep le za stare svinčnike in tak za okras,
tak z zadrgo in oni na lepe črne gumbе.
V najglobjih žepih pa ljudje nosijo sebe,
zasukane navznoter.

Nevihta z nujo pere čez vroče pločnike
in sproti pobira črne cigaretne ogorke
in odnaša mala trupelca žuželk v kanal
kjer se zarijejo v blato in so pozabljene.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Jaz sem platno iz te iste umazanije,
zato vsaka kaplja ki pade name pusti sled,
ki je dolga in se vije čez me
in vsaka mi ukrade nekaj drugega.
Ena se veje čez trebuh in mi briše
sled popkovine, nemo se plazi okoli stegen,
oblizuje mi stopala in potem me za vedno zapusti.

NINA ZDOUC

(Celovec, Avstrija)

Up

daj da jutri

ne bi bil tak kot danes

da jutri bi bil

podoben

včeraj

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

le boljši

daj da jutri

zmogli bi

daj da jutri

razumeli bi

česar nam ni dano razumeti

danes

ne včeraj

Odmrli kos

če opaziš nekje

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

zapuščeni del odtrganega papirja v knjigi

veš

da je tam nekdo izbrisal spomin

knjigi

nekdo počistil sledi

za sabo

in s kruto kretnjo

hitrim gibom

iztrgal list iz platnice

kot rana se mi zdi

del je kot umrli

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

viseči košček kože

ki visi iz kolena

ko se pri kolesarjanju

vržeš v ostre kamne

na mehki cesti.

JAN PIPAN

(Tomaj)

Vitamini

Jutranji zrak je prijeten, nočni je grozljiv.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Ujamem se v blodnji, a že naslednji trenutek odplava.

Želje, resničnost, pričakovanje, jaz, ti, oni, nihče.

Naložba za jutri je izguba, sadje se je, ko je sveže.

Zima uničuje zelenjave, a virusov ne uniči.

Hitro kupi, res je ugodno, ti bode napis v oči.

Vse obljube izpolnim, popeljem vas v blaginjo in jamo medu.

Ne ponavljaj napak, jabolka je potrebno oprati preden jih poješ!

90% pod gladino

Jedli so temno mana, s katero so jim stregli. Ne le jedli, goptali so jo.

Kruh na polici je zjutraj hrustljiv. Pozdravlja te s svojim vonjem in vzbuja lakoto.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Nerazumno so ravnali, ko so klicali na pomoč. Tako so stroili, ker so se držali navodil.

Voznik je iz neznanega razloga izgubil nadzor. Ob trku z nasproti vozečim je utrpel

hude telesne poškodbe.

Uspelo jim bo, ker niso kot ti. Ker ne čutijo. Ker ne mislijo. Le dejanja so tista, ki

štejejo.

Na kos svežega kruha zasanjano mažem marmelado. Na obe strani.

VERONIKA ŠOSTER

(Celje)

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Moderna doba

Jaz se ne razdajam.

Mene trgajo.

Ko grem čez cesto,

ležijo ženske na sredi

z obrazi navzdol.

Pod mano jim smrdljivi beton

žge na čelo

zmeraj en in isti verz.

Jaz se ne razdajam.

mene trgajo.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

F-kletka

Tvoje telo je samo električno vezje

ki je izgubilo pretok

medtem ko si bos hodil po dežju

in preizkušal če te strela

res ne more ubiti.

ŽIGA STOPINŠEK

(Ljubljana)

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Tromostovja ni več

klošarjev se ne hrani

če imajo zraven potomce

jih raje brcni

da ti solzne očke

ne izpraskajo usmiljenja

malo se razglej

tromostovja ni več

ko so čez potegnili

nov magnetni tir

(klicali so ga svoboda)

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

so skoraj preglasili

povoženo ječanje

prhke ljubljance

(ta je zdaj tako ali tako

spravljena v muzeju

nekje v hamburgu)

oblaki so samo simbolični

včasih te preseneti

kakšen hologram siničke

teh je tudi zmanjkalo

ko je golobom zadišala kri

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

mene so tudi že pojedli

dvakrat ali trikrat

ko sem bil še na dudi

zato včasih malo jecljam

sssvvvobboda mir in dddomovina

Indijanec

skupaj s kojoti

si lizal mesečino

in se drsal s sokoli

po ledenih stezicah

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

zahodnega neba

ko si lovil

so se tvoji lasje

spremenili v travo

in postal si neviden

še za božje oko

ko pa si spustil

svoje bakrene veke

si se lahko z njimi

nemo dogovarjal

niso te zapustili

so pa zmotno mislili

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

da se kri

na tvoji rdeči koži

sploh ne bo poznala

TONJA JELEN

(Loče pri Poljčanah)

Pozabimo prvobitnost

Čarodejeva paličica stopljenega sovraštva.

Ideja o idealiziranju sveta

stremlje k sistematiki stila.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Obremenjen ritem pretegnjenega časa –

ležerno ždimo v obstoju,

tegobne muke nas vlečejo k zemlji,

kot polži se izgubljam v lastne domove.

Odhajamo v kalupe izdelanih poti,

svojevstvene strasti prezirljivo pozabljamo

v zatonu večplastnega prahu.

Pristne veličine so tako izpuhtele.

Pozor: *Nekdo nas gleda!*

Vrednost vrednot izgublja,

borza oznanja propad naših misli,

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

izpraznjeni aparati postajajo nadomestila za naše

izgubljene srčnosti.

Videnje – spoznanje?

Zrklo je krvavo obležalo v dlani.

Oči spoznanja so oporekale

izropanemu življenju –

stanje pohlepne večnosti

je gonilo v obljubljeni deželo ...

Raj je postal mogočna tovarna

izdelujočih se robotov.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Povzdigovanje in čaščenje tujega ...

Ali napaka v evoluciji

lahko prizanese malemu

cepetajočemu srcu?

Sedaj je še samo bit,

tudi nevidenež razume vse ...

Tako ali tako:

Bistvo je očem nevidno.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

NINA DITMAJER

(Slovenska Bistrica)

Sodobni haiku

srebrna jama,
pot na črnih telesih,
izkoriščanje

reka v morju,
uničuje življenja,
kapitalizem

Novi Svet gnije,
globalno segrevanje,
Stari Svet vstaja

Pravi jaz

Novo leto naj bo novo življenje.

S sabo vzamem zadnji mesec.
Techno.

Poznam moške - zaradi njih sem jaz Jaz.
Poznam ženske - one ne poznajo mene.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Prijatelj, spomni se mladostnih dni -
nogomet, vojaki, ribnik in nintendo.
Zaradi tebe sem jaz Jaz.

Januarja hočem Techno!

JAN ŠMARČAN

(Maribor)

Če bi se ustavil pri prvi pesmi, bi mi bilo žal. Vse navzoča Amerika, neimenovane ženske in trava, dosti trave. Njegov otroški nasmeh na zadnji platnici in zavihek prve platnice, ki mu manjka kos kartona. Verjetno je prejšnji lastnik knjige potreboval filter za joint in je s tem pohabil knjigo, ki je izšla brez prispevka ministrstva za kulturo. Trava, dosti trave.

Zdaj leži pred menoj – knjiga, ena izmed mnogih – prebrana. Vedno znova odmev stavka, da je preveč knjig, vedno znova glas v glavi, ki ukazuje in mu sledim. Komu pri vragu je sploh namenjeno naše početje? Založbam in založnikom, bralcem in policam, depojem in mlinom za papir.

V upanju, da ti verzi nekoč končajo kot sekret papir, vas lepo pozdravljam.

Prispeval Barbara Žvirc
Torek, 22 Februar 2011 14:28

Bukolična preprostost in mestni sanjač zagledan v zvezde nad pristavo

Objema te gozd. Nekje v daljavi zauka sova in na obzorju avstrijsko gričevje. Sredi ničesar majhna kočica. Iz štedilnika na drva se dviga dim. V kotu ob mizi sedeč sanjač, prepričan v svobodo narave. Kilometre proč, na prvi kmetiji, kmetica ob možu v postelji, na glas razmišlja: »Le kaj ga je gnalo, da je pustil mestne luči in se naselil v naši lovski koči?« Sanjač odpre zvezek in v bleščavi petrolejke zapiše: »Mesece ločen od človeštva, se približujem Bogu – tudi on je v niču večnosti koval stihe in Beseda je Meso postala!«. Spomni se matere in očeta, ki je besnel, da njegov malopridni sin že ne bo ljubil moških. Zdaj si eno z naravo.